Forordning
Om
Huus-Besøgelser
Paa
Island.

HIRSCHHOLMS-Slot den 27 Maji 1746.

KJØBENHAVN,
Trykt udi Hans Kongl. Majests. og Universitæts-Bogtrykkerie,
af Johan Jørgen Høpffner.

Vii Christian den Siette, af Guds Naade, Konge til Danmark og Norge, de Venders og Gothers, Hertug udi Slesvig, Holsteen, Stormarn og Dytmersken, Greve udi Oldenborg og Delmenhorst, 2c. Giøre alle vitterligt: at, omendskiønt det ved Vores Allernaadigste Forordning om Catechisation for Ungdommen paa Vort Land Jisland, dateret den 29 Maji Anno 1744, i dens 14 Articul, er befalet, at Huus Besøgelse af Geistligheden der paa Landet skal holdes, saa have Vi dog nu funden Os foraarsaget, om saadanne Huus-Besøgelser nærmere at anordne og befale, ligesom Vi og hermed Allernaadigst anordner og befaler:

1.

Præsterne i Island skal enhver i sær være pligtige, i det mindste toe Gange om Aaret, at besøge deres Meenighed i deres Huuse og Boeliger, og det hvert Huus og Boe udi samme; Men, hvor Sognet er lidet, eller ingen Annex findes, skal han oftere foretage denne fornødne Handling, hvormed Provsten i hvert Herred skal have flittig Indseende, og Biskoppen ligeledes ved alle Leyligheder alvorligen tilholde vedkommende Provster og Præster, herudi ingen Forsømmelse at tage. Findes nogen Præst efterladen deri, advares han første Gang af Provsten, men skeer det anden Gang, mulcteres han efter sit Kalds Indkomme og sin Formue, hvilken Penge-Mulct til fattige Børns Underviisning skal anvendes.

2.

Tiiden, naar denne Huus Besøgelse skal anstilles, tillades det Præsten selv at udvælge, dog at dertil udsees de Tiider om Aaret,

Aaret, som for Sogne-Folkene ere beqvemmest, og de i største Mængde ere hiemme, paa det Nytten, hvortil alting sigter, kand være des større.

3.

Forend denne Huus-Besøgelse begynder, skal Præsten conferere med sine Medhielpere, og af dennem erfare enhver Families og Persons Beskaffenhed; paa det han i Forveyen kand have saameget desto vissere Efterretning om enhvers Opførsel; Og skal Medhielperne være pligtige, efter Lovens Tilhold og deres Samvittighed, at tilkiendegive, hvad dennem herudinden kand være vitterligt, hvorimod deres Navne, naar det findes fornøden, skal forties.

4.

Til Medhielpere skal, efter Loven og Vores Allernaadigste Forordning om Catechisationer, Articul 13 udsøges de reedeligste, beste og aarvaagenste Mænd i hvert Sogn, og bør ingen, enten de ere Revstiorer, eller Besigtelses Mænd, fra dette Embede undtages, naar de dertil af Præsterne ere udseete, ikke heller bør de derfor paastaae, for andre verdslige Forretninger at befries, saasom Revstiorernes og Medhielpernes Forretning staae i nøye Forbindelse med hverandre, hvorudi hverken paa Præstens eller Sysselmandens Side nogen Hinder bør legges.

5.

Præsten skal nogen Tiid, og i det mindste Søndagen tilforn, kundgiøre det for Meenigheden af Prædike-Stoelen, hvad for Huuse han i den Uge agter at besøge, og paaminde dem, til den bestemte Tiid at være hiemme og i deres Boeliger tilstæde; Beviser sig nogen opsætzig derimod, og reyser, den i Forveyen giorte Advarsel u-agtet, uden høystfornødne Aarsager, bort fra sit Huus, eller lader sig paa andre Maader finde trodsig mod Præsten i denne ham anbefalede Forretning, skal Præsten angive det for Vedkommende verdslige Øvrighed, hvilken u-veigerligen skal assistere ham, og mulctere den Opsætzige, første Gang med to Mark danske, eller meere, efter Sagens Beskaffenhed, til fattige Børns Underviisning; Saa skal og Mulcten ved continuerende Gienstridighed forhøyes, hvilket ikke allene

bør forstaaes om Huus-Fædre og Huus-Mødre, mens og om Tieneste-Folk; Ligeledes skal Forældrene være pligtige, at giøre Regnskab for deres Børn, naar de ey findes tilstæde; Findes en Øvrigheds Person selv skyldig i U-lydighed herudinden, skal Amtmanden, efter Omstændighederne, til forbemeldte Brug ansee ham med tilbørlig Straf; Men overfalder nogen Præsten paa Reysen i sin Huus-Besøgelse, saavelsom i andre Embedes Forretninger, straffes han, som den, der overfalder Præsten efter GUds Tienesten, og staae aabenbare Skeifte, og straffes desuden paa Kroppen, hvormed og alle de bør ansees, som paa nogen Maade opirre nogen til Ulydighed mod Præsten.

6.

Alle de, som ere hos Søe-Kanten at fiske, eller paa Westmannöe, eller de saa kaldede Lose-Mænd, skulle i den Tiid, de sig der opholde, i henseende til denne Huus-Besøgelse, ansees som Præstens egne Sogne-Folk, beviise ham ald Lydighed og Ærbødighed og være tilstæde, naar det ikke plat er umueligt. Viise de sig i nogen Maade gienstridige mod Præstens Christelige Formaninger, straffes af Stædets verdslige Øvrighed, som i 5te Articul ommeldt er.

7.

Naar nu Præsten indfinder sig paa noget Sted til Huus-Besøgelse, skal han beviise sig alvorlig, gudfrygtig, ædrue og kiærlig, som det anstaaer en GUds Ords Tiener, og saa hellig en Handling, han forehaver. Derimod skal han vogte sig for Stolthed, Egensindighed, fremfuusende Vreede, Hastighed og Skiends-Ord, paa det de ikke skal agtes, som de, der ville herske over Siælene, og hvormed de ikkun giøre sig foragtelige hos andre; Til den Ende skal det være hannem paa det alvorligste forbuden, ikke at spilde Tiiden med u-nyttig Snak og Skiemt, eller andre u-anstændige Forretninger, mindre at søge Brændeviin og anden stærk Drik, hvilken hannem, undtagen i Nødsfald, aldeles skal være forbuden. Skulde nogen Præst paa et eeneste Sted lade sig finde beskienket og drukken, eller giver paa andre Maader Forargelse, skal han uden Forsømmelse, angives for Provsten, og, efter ham overbeviiste u-tilbørlige Opførsel, alvor-

vorlig straffes. For Resten skal det herved strængeligen være forbudet, at nogen Præst fordrer noget enten i Penge, Vahre eller i anden Maade for denne Forretning, hvorved Øyemærket vilde bortfalde.

8.

Ingen, den maa være saa ringe og fattig, som den være vil, bør ved denne Huus-Besøgelse forbigaaes, men enhvers sande Beste og Velfært med Alvor og Kiærlighed søges, saavel Tieneste Folkes og Børnenes, som Forældres og andre Foresattes; Ligeledes bør fattige Betlere og omkringstrygende Børn derfra ikke udsluttes, men paa hvad Sted og i hvilket Huus de blive fundne, deres Salighebs Gavn i agttages.

9.

Som enhver af Tilhørerne, af hvad Stand og Vilkor de ere, bør møde Præsten i sin Huus-Besøgelse med ald Kiærligheds, Velvilligheds og Lydigheds Udviisning, saa skal og ingen undsee sig for, at raadføre sig med hannem om sin Siæls Tilstand, og at aabenbare for hannem det, som han, i henseende til Huusets, Børns eller Tyendes Omstændigheder, finder fornøden til Forbedring, hvilket alt Præsten paa en fornuftig Maade bør vide at betiene sig af, og fortie den Persons Navn, som ham i saa Maade noget i Fortroelighed kunde aabenbare, men meget meere legge all Fliid paa, ved en redelig og fornuftig Opforsel, at opvække meere og meere Fortroelighed imod sig hos dem, som hannem ere anbetroede.

10.

I Almindelighed bør Præsten ved denne Forretning have det gudelige Øyemerke, hvorledes den, efter foregaaende Forberedelse og Bøn til GUd, kand indrettes paa det Opbyggeligste, paa det de, med hvilke han har at tale, kunde have den forventede Nytte deraf; Men i sær har han ved denne Huus-Besøgelse at erkyndige sig, hvorledes det tilstaar i Huuset, i henseende til GUds Kundskab hos Forældre og Foresatte, om de selv ere i Stand til, at give deres Børn og Underhavende den fornødne Underviisning, hvorledes Underviisningens Maade daglig bliver anstillet, hvorledes det, som i Prædiken og Ca-

 techi-

techisationen er afhandlet, hiemme bliver igientagen; og om de viide, at anviise deres Underhavende, at føre sig det i deres Levnet til Nytte; hvor nogen Mangel herudi skulle findes, haver Præsten, efter sit beste Vidende, i ald Kiærlighed at give de fornødne Raad til Forbedring, hvilke enhver af Vedkommende bør love, til næste Huus-Besøgelse at forbedre og i agttage.

11.

Ungdommen, saavel Børn som Tyende, skal med ald Fliid overhøres, hvorledes de i deres Christendom ere grundede; Til den Ende bør de at læse den lille Catechismum Lutheri, paa det Præsterne, kunde rette det, som ikke ret er bleven fattet, saa og Forklaring over Catechismum, hvem der har lært den; hvorhos Præsterne bør i agttage det, som udi Vores Allernaadigste Forordning om Catechisation, dens 5te og 6te Articul, Allernaadigst anbefalet er, saa at de med største Agtsomhed lade sig være angelegen at randsage, om Tilhørerne have Forstand derpaa, med tilbørlig Eftergrandskning, hvorledes dette til en sand Hiertens Forandring hos dem er roedfæstet. Desuden bør de og, i det mindste de, som kand læse i Bog, overhøres i de Bønner og Psalmer, de have lært uden ad, om de veed og forstaae dem.

12.

Diaconi eller Degnene paa Closterne skal og ugentlig besøge nogle Bayer eller Huuse i deres Meenigheder, for at underviise Børnene i deres Christendom, og i sær at lære dem, at læse i Bog og andre gode Bønner og Psalmer, hvortil de desuden have at anvende de Timer for eller efter Prædiken, om Søndagen, og paa andre hellige Dage, da Børn ere tilstæde ved Kirken. Til denne Reyse i Meenigheden skal Closter-Holderen være pligtig, at forskaffe dem en Hest, naar forlanges, og har en Diaconus, i sær efter Præstens Raad og Befaling, at udvælge de Huuse, hvor hans Nærværelse meest behøves.

13.

Videre bør en Lærere bekymre sig om Ægte-Folkes, Huus-Fædres og Huus-Mødres samfælles Omgang og Opforsel, om de leve med hveranden i Christelig Eenighed, Morgen og Aften

ten holde Bøn i deres Huuse, beflitte sig paa Ædruelighed og Tugt, flittig besøge den offentlige GUds-Tieneste, og i almindelighed hos deres daglige Arbejde lade sig en sand Gudsfrygt være angelegen; Hvorhos Præsten haver at paaminde dem, at vogte sig for alt det, som kand give Forargelse, saasom: U-eenighed, Banden, Drukkenskab, Slagsmaal, Aager, &c. Skulde han have noget Huus mistænkt for slige eller andre Synder, haver han at legge desto meere Vind paa, ved gudelige og alvorlige Forestillinger, slig Forargelse og U-væsen at see hævet og afskaffet; Men, er ingen Forbedring, efter skeede tredie Advarsel i Medhielpernes Nærværelse, at spoere, skal de udstaae Kirkens Disciplin, og straffes desuden, efter Vilkor af den verdslige Øvrighed, med en Penge-Mulct til fattige Børns Underholdning, eller og, naar de ere saa fattige, at de ey kand betale, med Gabestokken.

14.

Præsterne skal og ved denne Huus-Besøgelse paa det Eftertrykkeligste foreholde Forældre og Foresatte den Pligt, som de ere deres Børn og Underhavende skyldige, som for alting, i henseende til det Aandelige, at optugte og anføre dem til HErrens Frygt, og hver Dag at læse, eller lade læse, og bede for og med dem, saa og i det Legemlige, at møde dem, som christeligt og anstændigt er, derhos flittig holde dem til Arbejde, og ey at tilstæde dem nogen ledig Gang, eller at leve efter deres egen Villie i Selvraadighed; Ligeledes skulle hans Formaninger være indtrængendes til Børn og Tieneste-Folk, at bevise deres Forældre og Foresatte ald Kiærlighed, Lydighed og Ærbødighed, og med ald Villighed, uden Knurr og Modsigelse, at udrette det, dennem bliver anbefalet: Men, skulle Præsten bemærke nogen slags U-lydighed imod Forældre og Foresatte, og at de ikke med det gode vilde lade sig sige, skal han tilholde Forældrene, at straffe deres Børn derfor; Forsømmer Forældrene det, skal det skee i Medhielpernes, ja vel og i Præstens egen Nærværelse; Men, saafremt de fornemmer, at Tieneste-Folk u-agtet givne Paamindelser, fremture i deres Gienstridighed, angive de dem hos Sysselmanden og Repstiorene, til at straffes efter deres Forhold.

15. Præ-

Præsterne skal med Fliid eftersee de Bøger, som til daglig Gudsfrygtigheds Øvelse i Huusene bruges, og give Anviisning, hvorledes de, som haves, skulle bruges med Nytte; Til den Ende skal han lade en af Folkene i Huuset læse, eller, om ingen skulle kunde læse, da selv at læse et Stykke af en Aandelig Bog, og derpaa randsage, hvad enhver sig til Opbyggelse har fattet, paa det han deraf kand erfare, med hvad Eftertanke og Tileguelse GUds Ord bliver hørt, og faae Leylighed, at underrette enhver, i sær Forældre og Foresatte, paa hvad Maade Gudelige Bøgers Læsning hver Dag skulle tracteres, og deraf siden tilbørlig examineres.

16.

Skulde ingen Bøger findes i Huuse, hvor Folk dog kand læse, har Præsten at bære Omsorg for, at denne Mangel bliver hævet, og skal enhver Huus-Fader være forpligtet, at kiøbe den Bog, som hannem af Præsten bliver recommenderet og foreslaget. Hvilket Præsten strax for sig skal optegne, og siden paa en beleylig Søndag i Medhielpernes Nærværelse foreholde det enhver, paa det de ikke siden skulle nægte det; Dog undtages herfra gandske Fattige Folk, som ved andres Gavmildhed og Medhielp bør forsynes med de fornødenste Bøger. Naar Huus Besøgelsen er til Ende, tilsender Præsten Provsten en Fortegnelse paa alle de Bøger, som han for sin Meenighed behøver, hvorpaa Provsten igien tilstiller Biskopen en General-Liste derover af sit heele Provstie, og denne igien føyer den Anstalt, at de forlangende Bøger bliver anskaffede, og paa det heele Herreds Bekostning til Provsterne forsendte; Og dersom nogen ikke i Mindelighed vilde betale de annammede Bøger, skal Syssel Manden i hvert Syssel, efter Provsternes og Præsternes Anmeldelse u vigerlig inddrive Pengene for dem, saa de inden Aar og Dag kand være hos Provsten tilstæde, som ufortøvet besørger dem til Biskoppen i Stiftet. Vegrer nogen sig at kiøbe de ham fornødne og af Præsten foreslagne Bøger, bøder derfor to Mark Danske, og dog alligevel være pligtig, at kiøbe og betale dem, saaog at betale høyere Mulct, hvis han videre skulle være gienstridig; Hvilken Mulct, til Bøger for de Fattigste i samme Sogn at indkiøbe, af Præsten og hans Medhielpere skal anvendes; Men paa det ingen u-lov-

n-lovlig Sal med slige Bøger skal drives, skal paa Titul-Bladet for enhver Bog trykkes, hvormeget samme koster u-indbunden.

17.

Skulde der findes de Huuse, hvor ingen kand læse i Bog, har Præsten at tilholde Forældre eller andre, at de dagligen igiennemgaae med deres Børn og Underhavende det lidet, de selv viide, og sørger han ellers for, at slige Børn kand indbringes hos andre ovede Mænd i Sognet, hvor de i Læsen og deres Christendom kand faae Underviisning, hvilket Forældre, under Paaskud, at de selv bruge deres Børn til Arbejde, paa ingen Maade bør sætte sig imod, i det derved deres Børns sande Beste forhindres; Dog, som dette alleene forstaaes om de Folk, der leve i Fattigdom, og omkring løbende Børn, hvilke desuden af Syßelmanden med Repstiorene paa muueligste Maader, bør hielpes, at de kand ved andres Gavmildhed og af Fattiges Tiender erlange noget til Underviisning i Læsning og den saliggiørende Kundskab, saa skal derimod de Forældre, som selv have noget i Formue, men ey kand læse i Bog, af Præsten tilholdes, og være pligtig, enten selv at anskaffe sig en Tieneste-Karl eller Pige, der kand læse, og underviise deres Børn, eller og udsætte Børnene paa et andet Sted, hvor de for Betaling kand blive underviiste. Findes de dertil uvillige, bøde før hvert Barn 4 Mark Danske, eller meere efter deres Formue, og alligevel være pligtige, at lade deres Børn, som meldt er, underviise, hvilket alt Præsten og hans Medhielpere tilligemed Syßelmanden og Repstiorerne, uden Persons Anseelse, have at paaagte. Skulde nogen af Tyende, der kand læse i Bog, være saa vrangvillig, ikke at ville forrette enten den daglige Huus-Læsning, eller for Børnene, naar det dennem bliver befalet, skal Præsten først i Medhielpernes Paahør advare og paaminde dem derom, og, naar saadant intet frugter, lade dem ved Repstiorene 2 Timer, eller længere, sætte i Gabestokken. Vegrer sig et Barn at lære, og vil ikke agte Forældrenes Formaninger og Tugt, eller Forældre forsømme samme, bør de derfor af Præsten i Medhielpernes Nærværelse tilbørligen tilrettesættes.

18.

Præsten skal paa det Alvorligste formane Huus-Folkene at

B vogte

vogte sig for u-nyttige Historier og u-rimelige Fabler og Digt, som i Landet have været brugelige, og ingenlunde tilstæde, at de blive læste eller siungne i deres Huuse, paa det ikke unge Børn og de opvoxende derved skulle blive forvildede; Saa skal han og tilholde Folkene, at de saavel selv, som og deres Underhavende, entholde sig fra all skadelig og syndig Spil og Leeg, hvad Navn de have maae, efterdi deraf ikkun fødes Trætte, Striid, Slagsmaal og andet Ondt, som er en Christen u-anstændig, tilmed GUd derved fortørnes, og den ædle Tiid, som til gudelig Betragtning og nyttig Arbejde bør anvendes, spildes; Han bør og paaminde dem at entholde sig og sine fra Overtroe, som hos en og anden skal findes, at gaae i Svang, og derimod underviise dem, hvorledes de under den Høyestes Bistand ret kand forestaae deres Huuse, paa det GUds Ære derudi daglig kand forfremmes, og hannem levende Templer tilberedes, udi hvilke han kand have Lyst at boe med sin Naade og Velsignelse.

19.

Præsterne bør og ved denne Leylighed have Indseende med, hvorledes de Fattiges Tiende bliver uddeelte iblant Sveitets eller Sognets Fattige, og derhos paaminde de Formuende, at være de Nødtrængende i Sognet behielpelige med Laan eller Almisse, hvori endog Præsterne bør gaae dem for med et got Exempel, efter deres Evne og Formue.

20.

Som Præsten bør at begynde Huus-Besøgelsen med inderlig Bøn og Paakaldelse i alles Nærværelse, at HErren ville legge sin Velsignelse til saadant Forehavende, saa bør han og at slutte med Bønnen, og derhos legge de Nærværende denne Sags Vigtighed og store Fornødenhed, saavelsom og hvad enhvers Pligt derefter er, paa Hiertet, til en daglig Erindring og Opmuntring for dem, til det Gode.

21.

Paa det og Præsten destobedre kand vide og ihukomme sin Meenigheds befundne Tilstand, og giøre reede derfor, naar saadant af Biskoppen eller Vores General-Kirke-Inspections-Collegio kunde forlanges; Saa skal det hermed være alle Præster

paa

paa Jisland Allernaadigst anbefalet, at enhver af dem for sin anbetroede Meenighed forfatter et Mandtals Register over Gamle og Unge, Gifte og U-gifte, og i samme udi visse Rubriqver anfører enhvers Tilstand og Beskaffenhed, hvad Grund de have i deres Christendom, om de kand læse i Bog, eller ikke, hvormange Børn og Tyender de haver, deres Kundskab og Opførsel, hvorledes de anføres, hvad for en Bog dertil daglig Huus Læsning og Gudfrygtigheds Øvelse bruges, hvorledes de Gamle forestaae deres Huuse, om de alle ere flittige, eendrægtige, med videre.

22.

De Penge-Mulcter, som paa foranførte Maade forbrydes og inddrives, skal af Præsten med sine Medhielperes Raad anvendes til de fattige og meest trængende Børns Underviisning, hvorom han siden bør give Provsten Efterretning. Dersom nogen verdslig Øvrigheds Person skulle giøre Udflugter, at inddrive saadanne Mulcter, eller see igiennem Fingre med de Skyldige, at de ey blive straffede, skal han for hver Maaneds Forhal til samme Brug give 2 Rigsdaler. Skeer det et andet Aar igien, dobbelt saameget, men tredie Gang, suspenderes han fra Embedet, hvormed Vores Amtmand skal have Indseende, saasom Vi til den Ende Allernaadigst have beskikket Betientere og Øvrigheds Personer i Landet, at de alvorligen skal holde over, at Vore Allernaadigste Befalinger af alle og enhver stricte allerunderdanigst vorder efterlevet.

23.

Foruden denne saaledes Allernaadigst anbefalede Huus-Besøgelse skal og Præsterne altiid være tilreede og bereedvillige, at besøge de Syge i deres Meenigheder, naar de blive fordrede, at underviise dem af GUds Ord, hvorledes de i deres Sygdom, efter deres Siæls Tilstand, sig haver at forholde, og at paaminde de øvrige i Huuset, at være den Syge til Haande med GUds Ords daglige Læsning og bestandige gudelige Bønner og Opmuntringer, saa han alle Tiider kand holdes i Andagt, at opløfte sit Hierte til GUd; Saa bør og Præsten advare sin Meenighed, at de ufortøvet tilkiendegiver ham, naar nogen er bleven syg, paa det han endog ukaldet des oftere kand indfinde sig, hvor det meest behøves. Naar Præsten bliver hentet til en Syg, bør Hosbonden lade Præsten befordre frem og tilbage, naar han det skulle forlange.

24.

Præsterne skulle under deres Embedes Fortabelse vogte sig for, at besvære de Syge med nogen slags forargelig og u-anstændig Tale om Ting, som kunde hindre dem i en tilbørlig Forberedelse til et saligt Endeligt.

25.

Som nu denne Vores Allernaadigste Forordnings Indhold eene sigter til GUds Æres og hans Kundskabs Udbreedelse og til Meenighedernes i Vort

Land

Land Jisland, deres tiimelige og ævige ſande Velfær ts Befordring; Og Vi, i ſaadan Betragtning, have den Allernaadigſte Tilliid, at ſamme af den Jisländſke Geiſtlighed med Fliid og Aarvaagenhed af egen Drift allerunderdanigſt vorder opfyldt og efterlevet; Saa byde Vi dog hermed og Allernaadigſt befale Vore Superintendenter paa bemeldte Vort Land Jisland, at de enhver for det ham Allernaadigſt anbetroede Stift ſtedſe og altiid have et vaaget Øye over, at denne Vores Allernaadigſte Forordning af den heele Geiſtlighed ſtricté vorder efterlevet, med mindre han ſelv, om nogen Mangel nu eller i fremtiden derudi ſkulle befindes, vil ſtaae til Anſvar derfor; Til den Ende ſkal han flittigen foreſpørge ſig hos de underhavende Provſter i Stiftet, hvorledes med denne Embeds Forretning forfares, og i Særdeleshed paa ſine Viſitatzer efterſpørge offentlig, om ſlige Huus-Beſøgelſer ſkeer, og hvordan, ſamt underviiſe Provſterne om deres Nytte og Nødvendighed, da diſſe i lige Maade ſkal være pligtige, idelig at opmuntre Præſteſkabet i deres Provſtie til all gudelig Nidkiærhed herudinden, og, naar nogen Brøſt hos en eller anden ſkulle findes, hannem derom førſt ſkriftlig advare, men, naar ingen Forbedring ſkulle følge, da Præſten, uden Perſons Anſeelſe, for Biſkopen angive, paa det han for Provſte-Moedet kand indkaldes, og efter Fortieneſte anſees. Forſømmes dette af Provſterne, ſkal de ſelv derfor være Biſkopens Tiltale undergiven. Thi byde Vi hermed og befale Vores Stiftbefalingsmand, Biſkoper, Amtmand, Laugmænd, Syſſelmænd og andre, ſom denne Vores Forordning tilſkikket vorder, at de den paa behørige Stæder, til alles Efterretning, ſtrax lader læſe og forkynde. Givet paa Hirſchholms Sløt den 27. May 1746.

Under Vor Kongelig Haand og Signet.

Chriſtian R.